

doi.org/10.31392/UDU-nc-series14-2025-33-17

УДК 378.537.016:78

Михайло МИМРИК¹

Мотиваційно-інформаційна спрямованість музично-виконавської комунікативності здобувачів вищої мистецької освіти: формувальний етап експерименту

Стаття розкриває орієнтаційно-установчий етап формування музично-виконавської комунікативності здобувачів вищої мистецької освіти у студентів-інструменталістів на прикладі мотиваційно-інформаційного компонента. Перший етап формувального експерименту передбачав забезпечення цільової орієнтації студентів-інструменталістів на усвідомлене формування в них музично-виконавської комунікативності шляхом педагогічного стимулювання вектору мотиваційної спрямованості на фахове провадження музично-виконавської діяльності через пролонгацію і поглиблення потребової спонуки щодо перманентного удосконалення музично-виконавських умінь. Перший показник сформованості мотиваційно-інформаційного компонента музично-виконавської комунікативності – наявність в студентів факультетів мистецтв фахової спрямованості на виконавську діяльність, причому зміст фахової спрямованості на виконавську діяльність обов'язково включає також уявлення студентів про стратегічну акме-мету її провадження – набуття належного професіоналізму у галузі інструментального виконавства. Другий показник сформованості мотиваційно-інформаційного компонента музично-виконавської комунікативності – вияв потреби в удосконаленні виконавської діяльності через здобуття необхідних умінь та навичок інструментального виконавства на базі методів розвитку інтересу до інструментального виконавства, інтегрованих із іншими методами мистецького навчання.

Ключові слова: мотиваційно-інформаційна спрямованість, музично-виконавська комунікативність, здобувачі вищої мистецької освіти, орієнтаційно-установчий етап, формувальний експеримент.

Вступ. На сучасному етапі розвитку суспільного буття людство стикнулося з низкою проблем глобального характеру, пов'язаних з стрімким розвитком інформаційно-комунікаційних технологій та їх проникненням майже в усі сфери життя. Новий глобальний простір став не просто новим середовищем для людських зв'язків та взаємодій, а й визначальним інструментальним чинником творення зовсім нової якості цих взаємодій, зумовлених небаченим раніше науково-технологічним прогресом, насамперед, – у сфері комунікації. Тому проблема емпатійно-евристичного розвитку музично-виконавської комунікативності студентів факультетів мистецтв є актуальною і своєчасною.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Поставлена проблема спирається на наукові роботи українських та зарубіжних авторів: теоретико-методологічні інноваційні праці в галузі освіти (І.Бех, В.Волошина, С.Гончаренко, Л.Долинська, С.Занюк, Є.Ільїн, О.Олексюк, О.Рудницька, С.Ставицька, О.Ткачук, С.Шип та ін.) [1; 3; 6; 11]; значення творчого розвитку студентів факультетів мистецтв у музично-виконавській комунікативній діяльності (О.Вознюк, Л.Гаврилова, І.Глазунова, І.Гринчук, Н.Гуральник, М.Давидов, А.Козир, В.Лабунець, В.Лелеко, О.Ляшенко,

¹ © Мимрик Михайло Романович, Національна музична академія України імені П. І. Чайковського (м. Київ).
<https://orcid.org/0000-0002-3963-9210>

Г.Падалка, Л.Паньків, М.Ткач, О.Хоружа, В.Шульгіна, О.Щолокова, Д.Юник та ін.) [2; 4; 7; 8; 9; 10; 12].

Мета статті полягає у висвітленні засобів орієнтаційно-установчого етапу експерименту здобувачів вищої мистецької освіти до формування музично-виконавської комунікативності.

Виклад основного матеріалу. Визначення і конкретизація стану сформованості музично-виконавської комунікативності у студентів-інструменталістів факультетів мистецтв уможливили перехід до наступних важливих фаз дослідно-експериментальної роботи – до формувального і контрольного експериментів. І для участі у формувальному, і для участі в контрольному експериментах було запрошено респондентів – студентів-інструменталістів різних спеціальностей Українського державного університету імені Михайла Драгоманова.

Для проведення формувального експерименту було спеціально створено експериментальну групу, до якої увійшло 33 особи респондентів. У процес їх фахового навчання було впроваджено методичне забезпечення, розроблене за експериментальною методичною моделлю формування музично-виконавської комунікативності на засадах акме-герменевтичного підходу. Для проведення контрольного експерименту також було спеціально створено контрольну групу, до якої увійшло 34 особи респондентів. Їх перебіг процесу фахового навчання не зазнав жодних змін та методичних новацій, пов'язаних із формуванням досліджуваного феномена.

Під час формувального експерименту було поставлено за *мету* упровадження в процес фахового навчання студентів-інструменталістів розробленої методики формування музично-виконавської комунікативності на засадах акме-герменевтичного підходу, а також перевірка ефективності цієї методики в реальних умовах інструментальної підготовки майбутніх фахівців.

Проведення розрахунково-статистичних заходів відбувалось на основі тієї ж методики педагогічних вимірювань за авторством С.Гончаренка [3], що і розрахунково-статистичні заходи під час констатувального експерименту, за

формулою $M = \frac{x_1 + x_2 + x_3 + \dots + x_n}{n} = \frac{\sum x_i}{n}$ [9, 219].

Як представлено у моделі методики формування музично-виконавської комунікативності студентів-інструменталістів факультетів мистецтв, перебіг розробленої методики включає 5 послідовних етапів.

I орієнтаційно-установчий етап передбачає забезпечення цільової орієнтації студентів-інструменталістів на усвідомлене формування в них музично-виконавської комунікативності шляхом педагогічного стимулювання вектору мотиваційної спрямованості на фахове провадження музично-виконавської діяльності шляхом пролонгації й поглиблення потребової спонуки щодо перманентного удосконалення музично-виконавських умінь.

На *I орієнтаційно-установчому* етапі методики наші педагогічні зусилля були сконцентровані на організації заходів щодо цілеспрямованого педагогічного впливу на пролонгацію й поглиблення означеного потребового спонування. Цей педагогічний вплив було реалізовано шляхом застосування методів мотивації інструментального навчання з метою сприяння постійному розширенню у студентів

діапазону когнітивних та художньо-естетичних потреб і вимог до якості власного інструментального виконавства.

Адже саме перманентне розширення означеного діапазону свідчить про утворення в студентства психологічної установки [6] на удосконалення музично-виконавської діяльності загалом і музично-виконавської комунікативності зокрема. До того ж сформована психологічна установка на удосконалення музично-виконавської діяльності дозволяє студентам швидше зорієнтуватися в навчальному середовищі, детермінованому процесом інструментально-виконавської підготовки: визначити навчальні пріоритети, встановити особистісні напрямки навчальної діяльності тощо. Саме тому I етап формування музично-виконавської комунікативності, призначений для формування *мотиваційно-інформаційного структурного компоненту*, було окреслено як *орієнтаційно-установчий*. Критерієм сформованості мотиваційно-інформаційного структурного компоненту музично-виконавської комунікативності було визначено міру мотиваційної спрямованості майбутніх фахівців-інструменталістів до музичного виконавства.

На I орієнтаційно-установчому етапі методики було упроваджено інтегрований методичний інструментарій, розроблений у відповідності до парадигми акме-герменевтичного підходу. Тобто за допомогою означеного методичного інструментарію ми намагались не просто сприяти мотиваційній спрямованості майбутніх фахівців-інструменталістів на провадження інструментально-виконавської діяльності, а сформувати в них мотиваційний вектор на досягнення стратегічної акме-цілі щодо «...досягнення вершин професіоналізму» [7] в галузі інструментального виконавства (акмеологічний аспект), а також на повноцінне осмислення цієї вмотивованості щодо глибокого пізнання текстово-сміслових контекстів музичних творів, базованого «...на індивідуальному емпіричному досвіді ... та засвоєних ...нормативно-ціннісних еталонах дійсності» [8, 142] (герменевтично-смісловий аспект).

Специфіка методичного інструментарію, розробленого для формування мотиваційно-інформаційного структурного компоненту музично-виконавської комунікативності студентів факультетів мистецтв на I *орієнтаційно-установчому* етапі методики, полягала в тому, що в його основу були закладені методи мотивації мистецького навчання загалом і інструментальної підготовки зокрема. До цього методичного інструментарію було долучено: метод роз'яснення значимості регулярного провадження практичної виконавської діяльності для досягнення акме-мети – набуття високого ступеню професіоналізму у царині інструментального виконавства; метод моделювання актуального контексту; метод розширення позитивного інструментально-виконавського досвіду; метод стимулювання мистецького навчання; словесний метод обговорення індивідуальних потреб студентів щодо підвищення рівня їх інструментального виконавства; словесний метод бесіди з теми «Акме-ціль інструментального виконавства: комплекс основних умінь як інструментарій досягнення»; навчальні дискусії; метод інтерактивної ділової гри «Сьогодні я виконую обов'язки художнього керівника студентського оркестру»; метод інформаційно-комунікаційного вправління тощо.

I показник сформованості мотиваційно-інформаційного компоненту музично-виконавської комунікативності – *наявність у студентів факультетів мистецтв фахової спрямованості на виконавську діяльність*.

Якщо осмислювати поняття «фахова спрямованість на виконавську

діяльність» у відповідності до засад акме-герменевтичного підходу, то доречно стверджувати, що вектор цієї спрямованості являє собою цілком осмислену, позитивну емоційно-реакційну орієнтацію на високопрофесійне провадження інструментального виконавства. Причому зміст фахової спрямованості на виконавську діяльність обов'язково включає також уявлення студентів про стратегічну акме-мету її провадження – набуття належного професіоналізму у галузі інструментального виконавства.

Предметно-змістова сторона фахової спрямованості студентів на виконавську діяльність методологічно базується на цінностях музичного виконавства, у той час як динамічна її сторона актуалізує когнітивно-знаннєві, професійні та соціально-суспільні мотиви щодо здобуття статусу фахівця-музиканта з високим рівнем музично-виконавського професіоналізму. Саме динамічна сторона і є відповідальною за регулювання власної поведінки під час провадження навчальної інструментально-виконавської діяльності, за усвідомленість щодо вибору форм і методів інструментальної підготовки, а також щодо уявлення еталону власного професійного рівня як мети фахового навчання. Упровадження експериментального методичного інструментарію з формування І показника – наявності в студентів факультетів мистецтв фахової спрямованості на виконавську діяльність – здійснювалося у процесі викладання навчальних дисциплін «Основний інструмент», «Додатковий інструмент», «Методика викладання курсу «Основний інструмент», «Оркестровий клас», «Виконавський практикум» тощо.

Для формування цього показника дуже дієвим виявився метод роз'яснення значимості регулярного провадження практичної виконавської діяльності для підвищення власного рівня інструментального виконавства шляхом психологічної сконцентрованості на стратегічній акме-меті – набутті студентами високого ступеню професіоналізму у цій царині. Під час застосування цього методу, який належить до групи методів мотивації мистецького навчання (підгрупа методів стимулювання обов'язку і відповідальності) [8], увагу майбутніх фахівців було сконцентровано на герменевтичному осмисленні студентами наступних позицій на важливості: оволодіння системними знаннями у галузі цінностей інструментального виконавства (герменевтичне осмислення предметно-змістової сторони фахової спрямованості на виконавську діяльність); оволодіння фундаментальними знаннями щодо різновидів техніки інструментального виконавства, щодо нейтралізації негативної дії стресорів під час концертних виступів, щодо виконавського артистизму (герменевтичне осмислення динамічної сторони фахової спрямованості на виконавську діяльність в частині когнітивно-знаннєвих мотивів); систематичної участі у заходах практичної виконавської діяльності, що уможлиблює набуття музично-виконавського досвіду як основи підвищення рівня інструментального виконавства (герменевтичне осмислення динамічної сторони фахової спрямованості на виконавську діяльність в частині професійних та суспільно-статусних мотивів).

Ефективність формування фахової спрямованості на виконавську діяльність підвищувалась, коли у парі із наведеним вище методом застосовувався метод моделювання актуального контексту. Після роз'яснення значимості регулярного провадження практичної виконавської діяльності студентам пропонувалось самостійно змодельовати й розв'язати проблемну ситуацію, контекст якої є типовим і актуальним для процесу інструментальної підготовки. Варіанти розв'язання змодельованої студентом проблемної ситуації мали спиратися на одну з трьох

поданих вище позицій методу роз'яснення значимості регулярного провадження практичної виконавської діяльності. Опора під час розв'язання змодельованої проблемної ситуації на одну з окреслених вище позицій дозволяла майбутнім фахівцям ствердити розуміння значущості регулярного провадження практичної виконавської діяльності для підвищення професіоналізму у царині інструментального виконавства.

Також для формування I показника – наявності у студентів факультетів мистецтв фахової спрямованості на виконавську діяльність – вельми ефективним виявився метод розширення позитивного інструментально-виконавського досвіду. Цей метод передбачає занурення студентів у практичну інструментально-виконавську діяльність шляхом регулярного долучення до прилюдних заходів інструментального виконавства. Аналізуючи разом із викладачем набутий в результаті концертного виступу позитивний інструментально-виконавський досвід, студент відтворює у свідомості позитивні явища, які супроводжували цей виступ [4]. Сконцентрованість на емоційно-позитивних моментах виступу роздмухує у студентів бажання частіше переживати позитивні емоції, що сприяє підсиленню вектору фахової спрямованості на музично-виконавську діяльність.

Для формування у студентів факультетів мистецтв фахової спрямованості на виконавську діяльність ефективним є також метод стимулювання мистецького навчання, який оперує наступними прийомами: оприлюднення результатів інструментально-виконавської діяльності; ранжування результатів інструментально-виконавської діяльності; рекомендації до участі в концертних заходах кафедри, факультету та університету, в конкурсах музичного виконавства тощо.

Диференціацію студентів-інструменталістів за рівнями сформованості мотиваційно-інформаційного структурного компоненту музично-виконавської комунікативності згідно до I показника – наявності фахової спрямованості на виконавську діяльність – було проведено шляхом: використання методу вербального персонального інтерв'ювання студентів після екзаменів та заліків з курсів «Основний інструмент», «Додатковий інструмент», а також після концертів, присвячених інструментальному виконавству; залучення методу самоаналізу студентами власної фахової спрямованості на виконавську діяльність; застосування «Діагностично-опитувальної методики вияву фахової спрямованості студентів факультетів мистецтв на інструментально-виконавську діяльність», модифікованої на базі методики-запитальника В.Волошиної [1, 169].

Результати діагностування продемонстрували висхідну динаміку сформованості означеного показника в експериментальній групі, якщо співставити цю динаміку із динамікою в контрольній групі. Аналогічна тенденція спостерігається також, якщо порівняти динаміку в експериментальній групі із динамікою формування I показника мотиваційно-інформаційного компоненту під час констатувального експерименту.

II показник сформованості мотиваційно-інформаційного компоненту музично-виконавської комунікативності – *вияв потреби в удосконаленні виконавської діяльності через здобуття необхідних умінь та навичок інструментального виконавства.*

Педагогічне стимулювання потребової спонуки щодо удосконалення виконавської діяльності через здобуття необхідних умінь та навичок інструментального

виконавства здійснювалося на базі методів розвитку інтересу до інструментального виконавства, інтегрованих із іншими методами мистецького навчання. Методи розвитку інтересу до інструментального виконавства склали базис для формування цього показника, тому що саме стійкий інтерес до удосконалення виконавської діяльності генерує потребу в здобуванні умінь та навичок інструментального виконавства, а педагогічна пролонгація означеного інтересу «запускає» процес перманентного поглиблення потребової спонуки з все більшого й більшого удосконалення операційно-технічних умінь, умінь стабільності й надійності інструментального виконавства тощо.

Найбільш систематично під час формування цього показника застосовувався словесний метод обговорення індивідуальних потреб студентів щодо підвищення рівня їх інструментального виконавства. Для частого застосування цього методу було використано індивідуальні заняття з навчальних дисциплін «Основний інструмент», «Додатковий інструмент», «Практикум з кваліфікації: основний інструмент», «Виконавський практикум» тощо. Під час проведення індивідуальних занять склалися особливо сприятливі умови для використання цього методу, оскільки в основі індивідуальних занять знаходиться діалогічне спілкування між викладачем та студентом, у процесі якого вельми природнім є використання методу обговорення.

Як відповідь на висловлені студентами під час означених індивідуальних занять персональні потреби у галузі інструментального виконавства у було організовано і проведено бесіду з теми «тактична акме-ціль інструментального виконавства: комплекс основних умінь як інструментарій». У процесі проведення цієї бесіди в якості стратегічної акме-цілі було окреслено набуття студентами високого рівня інструментально-виконавського професіоналізму, у той час, як тактичним інструментом досягнення стратегічної акме-цілі було окреслено комплекс сформованих умінь музичного виконавства.

Вельми ефективним для формування потреби в удосконаленні виконавської діяльності через здобуття необхідних умінь та навичок інструментального виконавства виявився метод навчальних дискусій з проблематики методики інструментального виконавства, які проводились в межах наукової роботи студентів під час засідань наукового гуртка. Для підтримання й пролонгації стійкого інтересу до удосконалення виконавської діяльності з метою поглиблення потреб у набутті студентами умінь і навичок інструментального виконавства в межах НСТ було заплановано, підготовлено, організовано та проведено навчальні дискусії за темами:

«Технічні уміння як основа майстерності інструментального виконавства»;

«Формування умінь виконавської надійності у контексті запобігання негативному впливу стресорів»;

«Удосконалення умінь інструментального виконавства як акмеологічна основа сценічного успіху».

Проведення означених дискусій, які були організовані з однаковим часовим інтервалом 1 раз на 3 місяці (кожен третій четвер вересня, грудня й березня), уможливило не тільки поглиблення потреб майбутніх фахівців-музикантів у набутті умінь і навичок інструментального виконавства шляхом пролонгації стійкого інтересу до удосконалення виконавської діяльності, але й сприяло герменевтичному осмисленню взаємозв'язків між рівнем сформованості означених умінь і рівнем інструментально-виконавського професіоналізму.

Також для формування II показника мотиваційно-інформаційного компоненту музично-виконавської комунікативності під час групових занять з

навчальної дисципліни «Оркестровий клас» було залучено метод інтерактивної ділової гри «Сьогодні я виконую обов'язки художнього керівника студентського оркестру». Застосування цього методу передбачало здійснення студентами по черзі керівництва студентським оркестровим колективом, проведення репетицій, зокрема, роботи над удосконаленням оркестрантами умінь і навичок інструментального виконавства з урахуванням специфіки сумісного музикування в оркестрових партіях струнних, духових інструментів тощо.

Ефективність цього методу полягала в повному зануренні студентства у середовище практичної інструментально-виконавської роботи, що сприяло як більш конкретному окресленню кола потреб в удосконаленні виконавської діяльності, так і герменевтичному осмисленню необхідності удосконалення умінь та навичок інструментального виконавства.

Диференціацію студентів-інструменталістів за рівнями сформованості мотиваційно-інформаційного структурного компоненту музично-виконавської комунікативності згідно до II показника – вияву потреби в удосконаленні виконавської діяльності через здобуття необхідних умінь та навичок інструментального виконавства – було проведено шляхом: використання методу вербального поточного опитування щодо наявності або відсутності в студентів потреби в удосконаленні їх виконавської діяльності через здобуття необхідних умінь та навичок інструментального виконавства; залучення методу вербального діалогічного аналізу взаємозв'язків між динамікою удосконалення виконавської діяльності і сформованістю технічних та інтерпретаційних умінь та навичок інструментального виконавства; застосування «Тесту на вияв рівня потреби в удосконаленні виконавської діяльності через здобуття необхідних умінь та навичок інструментального виконавства», модифікованого на базі методики О.Хоружої [10, 254].

Результати компаративного аналізу проведених контрольних зрізів виявили висхідну динаміку сформованості II показника в експериментальній групі, якщо порівняти її із відповідною динамікою в контрольній групі, і з динамікою, виявленою респондентами під час констатувального експерименту.

III показник сформованості мотиваційно-інформаційного компоненту музично-виконавської комунікативності – *вияв здатності до роботи з інформаційними джерелами із використанням сучасних мистецьких технологій*.

На I орієнтаційно-установчому етапі експериментальної методики у відповідності до визначеного критерію формування мотиваційно-інформаційного компоненту музично-виконавської комунікативності – міри мотиваційної спрямованості до музичного виконавства – наші педагогічні зусилля були спрямовані на те, щоб забезпечити герменевтичне осмислення студентами доцільності постановки перед собою наступної тактичної акме-цілі щодо набуття здатності до вільного володіння на високо-професійному рівні інтегрованими інформаційно-комунікаційними технологіями, необхідними для ефективного провадження мистецької діяльності.

Досягнення означеної тактичної акме-цілі передбачало, за твердженням С.Гончаренка, «...опрацювання методичного інструментарію, який допомагає організувати умови для оптимального досягнення ... ступеня професіоналізму...» [3, 23] у царині інструментального виконавства, «...для прояву своїх соціально-значущих і творчих якостей» [3, 23]. Вільне володіння на високо-професійному рівні інформаційно-комунікаційними технологіями, інтегрованими із сучасними мистецькими технологіями,

озброює майбутніх виконавців-інструменталістів, педагогів-інструменталістів тим методичним інструментарієм, про який писав професор С.Гончаренко [3, 23].

У **висновках** доцільно зазначити, що здатність студентів факультетів мистецтв до роботи з інформаційними джерелами із використанням сучасних мистецьких технологій передбачає вільне володіння комплексом відповідних умінь. Для формування й удосконалення цих умінь нами було спеціально розроблено і впроваджено експериментальний навчальний курс «Практикум роботи з інформаційними джерелами із використанням сучасних мистецьких технологій». Незважаючи на те, що для магістрантів музичного мистецтва планується навчальна дисципліна «Інформаційно-комунікаційні технології в освіті», розроблений нами експериментальний навчальний курс спрямований більш конкретно саме на формування в майбутніх фахівців здатності до роботи із інформаційними джерелами.

Література:

1. Волошина В.В., Долинська Л.В., Ставицька С.О., Темрук О.В. (2010), Загальна психологія: практикум. Навчальний посібник для студентів вищих навчальних закладів. Третє видання. Київ: «Каравела». 279 с.
2. Глазунова І.К. (2014), Методика інструментально-виконавської підготовки магістрантів в системі вищої музично-педагогічної освіти України: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. пед. наук: спец. 13.00.02 «Теорія та методика музичного навчання». Київ. 20 с.
3. Гончаренко С.У. (2011), Український педагогічний енциклопедичний словник. Рівне: Волинські обереги. 552 с.
4. Давидов М. (2012), Музично-виконавська майстерність. Виконавська майстерність музикантів-інструменталістів: збірник матеріалів Всеукраїнської наукової конференції «Виконавська майстерність музикантів-інструменталістів»: історія, теорія та методи формування. Київ: вид. центр КНУКІМ. С.36-38.
5. Закон України «Про стимулювання розвитку цифрової економіки в Україні», Відомості Верховної Ради України (ВВР) (2023). №№ 6-7, с.18.
6. Ільїн С. П. (2013), Мотивація і мотиви. Переклад Т.В. Тадеєвої. Тернопіль: Навчальна книга. Богдан, 2013. 512 с.
7. Козир А.В. (2011), Акмеспрямовані стратегії формування фахової майстерності майбутнього вчителя музики. Наукова школа Г.М. Падалки. Колективна монографія (під наук. ред. А.В. Козир). Київ: НПУ імені М.П. Драгоманова. 402 с. С. 56-91.
8. Лелеко В.В. (2011), Застосування герменевтичного підходу до вивчення тексту. Наукові записки НДУ ім. М. Гоголя. Психолого-педагогічні науки. Методика навчання і виховання. № 10. С. 142-145.
9. Падалка Г.М. (2004), Пріоритетні напрямки розвитку сучасної мистецької освіти. Теорія і методика мистецької освіти: зб. наук. пр. Нац. пед. ун-т імені М. Драгоманова. Вип. 1 (6), Київ. С. 15-20.
10. Хоружа О.В. Шух М.А., Лісова А.С., Демешок Д.М. (2017), Художньо-педагогічний аналіз на уроках музичного мистецтва в загальноосвітній школі на матеріалі фортепіанних творів для дітей М.Шуха. Навчально-методичний посібник для факультетів та інститутів мистецтв педагогічних університетів. Київ: НПУ імені М.П. Драгоманова. 167 с.
11. Busan Tony (2010), The Memory Book: How to Remember Anything You Want. BBC Publications. 264 p.
12. Kozyr A., Labunets V., Pankiv L., Liming W., Geyang Zh. (2020), Methodological Aspects of Modernization of Professional Training of Future Music Teachers. Utopia y Praxis Latinoamericana. Revista Internacional de Filosofia y Teoria Social. Universidad del Zulia-Venezuela. Vol. 25. 2020. pp. 370-377.

Mykhailo MYMRYK

Motivational and informational orientation of musical and performing communication of applicants for higher arts education: the formative stage of the experiment

In the scientific paper, reveals the orientation-establishing stage of the formation of musical-performing communicability of applicants for higher art education in instrumental students using the example of the motivational-informational component. The first stage of the formative experiment involved ensuring the target orientation of instrumental students to the conscious formation of musical-performing communicability in them by pedagogically stimulating the vector of motivational orientation to the professional performance of musical-performing activities by prolonging and deepening the need-based incentive for permanent improvement of musical-performing skills. The first indicator of the formation of the motivational and informational component of musical and performing communication is the presence of professional orientation towards performing activities among students of the faculties of arts, and the content of professional orientation towards performing activities necessarily also includes students' ideas about the strategic acme-goal of its implementation – the acquisition of proper professionalism in the field of instrumental performance. The second indicator of the formation of the motivational and informational component of musical and performing communication is the manifestation of the need to improve performing activities through the acquisition of the necessary skills and abilities of instrumental performance based on methods of developing interest in instrumental performance, integrated with other methods of artistic training.

Keywords: motivational and informational orientation, musical and performing communication, applicants for higher artistic education, orientation-setting stage, formative experiment.

References:

1. Voloshyna V.V., Dolynska L.V., Stavyska S.O., Temruk O.V. General psychology: a practical course. Textbook for students of higher educational institutions. Third edition. Kyiv: "Karavela", 2010. 279 p.
2. Glazunova I.K. Methodology of instrumental and performing training of master's students in the system of higher musical and pedagogical education of Ukraine: author's abstract of the dissertation for the degree of candidate of pedagogical sciences: speciality 13.00.02 "Theory and methods of musical education". Kyiv, 2014. 20 p.
3. Goncharenko S.U. (2011), Ukrainian pedagogical encyclopedic dictionary. Rivne: Volynski oberegi. 552 p.
4. Davydov M. (2012), Musical and performing skills. Performing skills of instrumental musicians: a collection of materials of the All-Ukrainian scientific conference "Performing skills of instrumental musicians": history, theory and methods of formation. Kyiv: Publishing house KNUKIM center. P.36-38.
5. Law of Ukraine "On stimulating the development of the digital economy in Ukraine", Bulletin of the Verkhovna Rada of Ukraine (VVR), (2023). No. 6-7, p.18.
6. Ilyin E. P. (2013), Motivation and motives. Translated by T. V. Tadeeva. Ternopil: Textbook. Bogdan. 512 p.
7. Kozyr A. V. (2011), Akme-directed strategies for the formation of professional skills of a future music teacher. Scientific school G. M. Padalka. Collective monograph (under the scientific editorship of A. V. Kozyr). Kyiv: National Polytechnic University named after M. P. Dragomanova. 402 pp. pp. 56-91.
8. Leleko V.V. (2011), Application of the hermeneutic approach to the study of the text. Scientific notes of the NSU named after M. Gogol. Psychological and pedagogical sciences. Methodology of teaching and upbringing. No. 10. P. 142-145.
9. Padalka G.M. (2004), Priority directions of development of modern art education. Theory and methodology of art education: collection of scientific works of the National Pedagogical University named after M. Dragomanov. Issue 1 (6), Kyiv. P. 15-20.
10. Khoruzh O.V. Shukh M.A., Lisova A.S., Demeshok D.M. (2017), Artistic and pedagogical analysis in music lessons in a comprehensive school based on the material of piano works for children by M. Shukh. Educational and methodological manual for faculties and institutes of arts of pedagogical universities. Kyiv: NPU named after M.P. Dragomanov. 167 p.
11. Busan Tony (2010), The Memory Book: How to Remember Anything You Want. BBC Publications. 264 p.
12. Kozyr A., Labunets V., Pankiv L., Liming W., Geyang Zh. (2020), Methodological Aspects of Modernization of Professional Training of Future Music Teachers. Utopia y Praxis Latinoamericana. Revista Internacional de Filosofia y Teoria Social. Universidad del Zulia-Venezuela. Vol. 25. 2020. pp. 370-377.